

kommuner vil få noget særligt arbejde ud af at kontrollere det her.

Og hvorfor skal der i øvrigt være kontrol på kontrol på kontrol? Lad os dog også prøve at tro lidt på vore medmennesker.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal forsøge at gøre det endnu kortere, end hr. Poul Nødgaard gjorde det, ved at sige, at vi jo kan strides længe om, hvad der vil være mest bureaukratisk. Det kunne jo komme an på en prøve, men det bliver ikke ved denne lejlighed.

Mere generelt vil jeg sige, at regeringen ikke er tilhænger af en fradragsordning, for vi skal ikke indføre yderligere fradrag, hvis det overhovedet er muligt at undgå det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nej, dér er vi lige netop fremme ved sagens kerne, og den er, at regeringen jo gang på gang, i øvrigt med Det Radikale Venstre i spidsen, har jagtet de mennesker, der har befordringsfradrag.

Men synes ministeren ikke, at det er ret og rimeligt, at folk, der skal rejse frem og tilbage i forbindelse med et arbejde – her altså frem og tilbage i forbindelse med et studium – også skal have lov til at foretage et befordringsfradrag? Der er jo ikke tale om at indføre nye fradrag; der er tale om at give en lidt større gruppe mulighed for at foretage et sådant befordringsfradrag. Så jeg er for en gangs skyld stadig væk vildt uenig med ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 2/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

I finanslovaftalen for 1995 blev det aftalt at undersøge mulighederne for at lette virksomhedernes administrative byrder. Med baggrund i denne aftale blev der i Erhvervsministeriet udarbejdet en rapport om det emne. Det er baggrunden for det lovforslag om et fælles indeholdelsesregister, der er til behandling her.

Lovforslaget sikrer, at den indeholdelsespligtige ikke får henvendelse fra flere offentlige myndigheder om lønindeholdelse. Der oprettes derfor til brug for den fremtidige indeholdelse et fælles indeholdelsesregister. Administrationen varetages af Hypotekbanken.

Fremover fremsendes der til den virksomhed, der skal indeholde løn, et fælles trækkort. Af kortet vil det ikke fremgå, hvilken myndighed der har et tilgodehavende, men alene, hvilke beløb der skal tilbageholdes. Det vil også være således, at oplysningerne på trækkortet kan fremsendes til lønservicebureauer. I lovforslaget er det i øvrigt også bestemt, i hvilken rækkefølge de indeholdte lønandele skal fordeles.

Socialdemokratiet tilslutter sig forslaget, men vil under udvalgsarbejdet søge godtgjort, at der faktisk bliver tale om en lettelse af virksomhedernes administrative byrder og ikke om etablering af et meget stort, besværligt, dyrt og bureaukratisk system, der risikerer at svække restanternes retssikkerhed og fjerne det nære og fornuftige samarbejde mellem restanterne og inddrivelsesmyndighederne samt være til besvær og irritation for såvel restanterne som myndighederne, således som det er blevet fremført af HK/Kommunals inkassoudvalg i et brev til udvalget. Det handler jo også om at effektivisere og afbureaukratisere restanceinddrivelse.

Peter Brixtofte (V):

Venstre støtter lovforslaget, idet det er et forslag, som betyder, at de administrative byrder for virksomhederne bliver mindre. Set fra virk-

somhedernes synspunkt er der tale om en for-
enkling, og derfor går vi ind for en gennem-
førelse af dette forslag som et led i en generel
lettelse af erhvervslivets vilkår.

Det er jo sådan, at der efterhånden er mange
offentlige myndigheder, der har fået lov til at
forlange, at der trækkes i lønnen i forbindelse
med, at man skylder det offentlige penge, og det
er derfor vigtigt, at hele denne inddrivelse bli-
ver samordnet, og det kan ifølge dette lovforslag
gøres ved, at der oprettes et fælles lønindehol-
delsesregister.

I forhold til den eksisterende lovgivning bli-
ver der ikke indført ny kompetence med hensyn
til, hvem der kan forlange lønindeholdelse. Det
er vi også tilfredse med, og derfor vil vi støtte
det.

Der kan naturligvis opstå problemer af tek-
nisk art undervejs, og dem vil vi så kigge på,
men principielt er det et klart tilsagn fra Venstre.

Gitte Seeberg (KF):

Dette lovforslag er bl.a. en konsekvens af
finanslovaftalen for 1995, hvor det blev aftalt at
undersøge mulighederne for at lette virksom-
hedernes administrative byrder, og det er der
sandelig også brug for.

Selv om virksomhederne fortsat vil have
besværet med at skulle inddrive gæld til det
offentlige, er lovforslaget en klar forbedring i
forhold til det nuværende system. Og det må
erkendes, at det er nødvendigt med et løninde-
holdelsessystem for at få det offentliges tilgode-
havende indkasseret, også selv om det medfører
noget besvær for virksomhederne.

Med fire forskellige opkrævende myndighe-
der har det været svært at koordinere opkræv-
ningen, når der er flere krav. Dette problem
løses med forslaget.

Som det også fremgår af lovforslaget, kan der
i forbindelse med skattekrav indeholdes op til
20 pct. af nettolønnen, dog under hensyn til
betalingsevnen.

Skrapperne kan man gå til værks, når der er
tale om inddrivelse af underholdsbidrag og lig-
nende. Det, der er afgørende her, er skyldnerens
betalingsevne.

Det administreres meget lemfældigt i dag fra
kommune til kommune: I nogle kommuner vil
rådhedsbeløbet efter træk være et par tusinde
kroner og i andre 3.000-4.000 kr. Derfor mener
jeg, at når vi nu behandler lovforslaget her, bør
vi se på, om der kan indføres en ensartet praksis
i hele landet.

Med udgangspunkt i betænkning nr. 1239 fra
1992 har Det Konservative Folkeparti tidligere
fremsat et forslag om, at private kreditorer også
bør have mulighed for at foretage lønindehol-
delse, dog med respekt af offentlige krav.

For det første er omkostningerne ved privat
inddrivelse generelt for store, når man medtager
salærer og retsafgifter. Selv inddrivelse af min-
dre fordringer kan sagtens koste en kreditor op
til 3.000 kr., som han selv skal betale, hvis for-
dringen ikke kan inddrives. For det andet er
man som privat kreditor næsten retsløs i dag og
alene henvist til at foretage udlæg i debtors
eventuelle aktiver, og det er ikke ualmindeligt,
at selv folk med en relativt god indkomst ikke
har nogen aktiver at foretage udlæg i. Hertil
kommer, at det ofte også er værdispild for debi-
tor at realisere eventuelle aktiver, da de stort set
altid bliver bortsolgt under handelsværdien.

Med Det Fælles Lønindeholdelsesregister,
som der nu med dette forslag lægges op til, får
man et effektivt redskab, som lige så vel kunne
anvendes til inddrivelse af private krav. Det er i
øvrigt noget, som Det Konservative Folkeparti
vil fremsætte forslag om senere på året.

Jeg har set, at der har været nogle henvendel-
ser til udvalget, og jeg vil også gerne se hørings-
svarene, men alt i alt er vi positive over for det
lovforslag, som ligger her.

Jes Lunde (SF):

SF synes selvfølgelig også, det er meget fornuf-
tigt, at det offentlige koordinerer sin indsats en
lille smule på det her område, så erhvervsvirk-
somhederne ikke skal rode rundt i krav fra flere
forskellige offentlige myndigheder. Det er
udmærket, at det offentlige samler det og priori-
terer det og sørger for, at det er nemt at gå til for
virksomhederne, så de har mindst muligt arbej-
de med det.

Men vi er blevet opmærksomme på, at
HK/Kommunal i et høringssvar har anført, at
man mener, at den løsning, som ligger her, er alt
for kompliceret og bureaukratisk. HK/Kommun-
al mener, at det ville være langt billigere at
samle kravene i bopælskommunen og så koor-
dinere opkrævningen derfra. Det vil vi godt
have belyst under udvalgsarbejdet, sådan at vi
finder den mest hensigtsmæssige løsning.

Jeg tror, vi alle sammen må kunne være enige
om, at sagen må være at løse problemet på den
billigst mulige og enklest mulige måde, sådan at
virksomhederne får den administrative lettelse,
som de har krav på.

Frank Aaen (EL):

Også i Enhedslisten er vi positive over for en lettelse af administrationen på det her område og en effektivisering af inddragelsen af gæld til det offentlige, men vi er også åbne over for andre forslag, og vi har hørt, at der har været indvendinger fra folk i branchen, og dem synes vi selvfølgelig også vi skal høre på.

Vi har selv nogle overvejelser med hensyn til, om der retssikkerhedsmæssigt sker nogen forringelser for de personer, som der skal kræves penge fra, og de overvejelser vil vi føre frem under udvalgsarbejdet, for vi vil være sikre på, at også det er helt i orden.

Og til sidst vil vi spørge finansministeren, hvilke initiativer der er til inddragelse dér, hvor der er flest penge til gode, nemlig hos de private erhvervsdrivende, idet det er dem, der har den største skattegæld og anden gæld til det offentlige. Hvis der dér er overvejelser om initiativer til tilsvarende forenklinger og effektiviseringer for at få de penge hjem, kan jeg i hvert fald love, at vi også vil støtte dét.

Kim Behnke (FP):

Da vi først så dette lovforslag om et fælles lønindeholdelsesregister, var vores tanke: Nå, nu skal vi have endnu en gren på det store statslige stamtræ. Nu skal vi have oprettet endnu et departement, en stor afdeling med masser af ansatte.

Da vi så kom om og kiggede i bemærkningerne, kunne vi se, at regeringen eller rettere sagt finansministeren lover, at der kun skal fem årsværk til at udføre dette stykke arbejde, og når man ellers er kommet over de etablerende omkostninger, de indledende omkostninger, så vil det kun koste 2 mio. kr. om året. Det håber vi på bliver tilfældet, og vi håber ikke, at vi om 3, 4, 5 år skal konstatere, at nu koster det 20 mio. kr., og nu er der ansat 50 eller endnu flere offentligt ansatte. For hvis det er tilfældet, så mener vi ikke, at det er det værd.

Spørgsmålet er så, hvordan man skal få dette organiseret på en hensigtsmæssig måde, hvis der ikke skal være alt for mange offentligt ansatte. Dér er vores opfattelse den, at man meget nemt ville kunne udlicitere denne her opgave.

Om det skal være RKI i Silkeborg, der løser den for staten, eller om man skal finde en anden leverandør, sådan at man ikke risikerer monopoldannelser i Silkeborg, ja, det er for os i første omgang ikke det afgørende, men vi vil benytte

os af muligheden for under udvalgsarbejdet at få afdækket, hvilke muligheder der er for at lade denne her opgave løse uden for statens regi, for så har vi lidt større tiltro til, at der ikke bare sker en automatisk vækst i antallet af medarbejdere og i de penge, der bliver afsat på finansloven til at afholde denne her efter vores mening fornuftige udgift.

Og grunden til, at vi synes, det er fornuftigt, er, at vi tager udgangspunkt i de små og mellemstore erhvervsvirksomheder. For de helt store virksomheder, der har kæmpestore personaleafdelinger med automatisk edb-registrering osv. osv., er det selvfølgelig nok en stor belastning, at man skal holde rede på alle de medarbejdere, som henholdsvis skylder penge i skat og sociale bidrag og andre ting, som skal tilbageholdes i deres løn.

Men specielt for de små og mellemstore virksomheder, hvor indehaveren ofte selv sidder måske sammen med en medhjælpende ægtefælle og skal føre regnskabet eller sammen med sin revisor prøver at få tingene til at hænge sammen, er det en meget stor belastning, som Folketinget har lagt på disse virksomheder ved, at man kræver, at der holdes så nøjagtigt rede på det. Oftest sker der også det, at konfrontationen bliver mellem medarbejderen og arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren af det offentlige bliver pålagt at holde løn tilbage af den ene eller den anden grund; en konfrontation, som jo er arbejdsgiveren helt ivedkommende.

Hvis der kommer sådan et stykke papir, der nemt og let forståeligt på klart og tydeligt dansk forklarer, hvor mange penge der skal tilbageholdes, og hvordan og hvorledes, ja, så er det vores håb, at det bliver en administrativ aflastning for de små og mellemstore virksomheder.

Men der er jo altså også nogle medarbejdere, nogle lønmodtagere, for hvem der skal tilbageholdes løn, og dér må vi nok sige, at den måde, som skatteforvaltningerne rundt omkring i landet fortolker gældende regler på, er meget forskellig. Vi er blevet præsenteret for sager, hvor medarbejdere på slagterier, der skal møde meget, meget tidligt på morgenen, hvor offentlig transport end ikke er begyndt endnu, ja, dér har man stillet krav om, at folk bare kunne afhænde deres bil for at være i stand til at betale det, det koster at indfri en skattegæld.

Dér skal man fra myndighederne udvise forståelse for, at det ikke kan nytte noget, at man klipper i folks indkomst, så de mister muligheden for fortsat at varetage et erhverv, for så

ender folk bare ovre i bistandskøen eller i arbejdsløhedskøen, og så har vi for alvor gjort os selv en bjørnetjeneste, for så har vi ikke lænere en indtægt fra de pågældende, men vi har til gengæld som samfund fået en udgift. Og derfor en formaning om, at man specielt hos skattemyndighederne udviser større fleksibilitet i retning af at se på personen og familien og husstandens samlede økonomi frem for så nidkært at gå ud og jage folk, eller sagt på en anden måde: Hellere få alle pengene hjem over fem år end at knække manden på tre år.

Det sidste, jeg vil sige til forslaget, er spørgsmålet omkring alle de lempelser i de administrative arbejdsgange, der nu vil komme til at foregå andre steder, fordi hele formålet med denne øvelse er jo, at det skal være meget nemmere ikke bare for den private selvstændige erhvervsdrivende og for store og mellemstore virksomheder, men også for det offentlige at holde rede på de her ting. Og dér glæder vi os til at se, hvor mange årsværk der andre steder i systemet kan spares som følge af denne administrative forenkling, men med disse bemærkninger en tilslutning til lovforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som repræsentant for Dansk Folkeparti og dermed et parti, som står i spidsen for at kræve lettelser i små og mellemstore virksomheders forhold, så er det klart, at vi kan støtte det her lovforslag.

Det vil, som det jo også er sagt flere gange fra talerstolen her, gøre det nemmere for virksomhederne og måske lidt sværere i en overgangsperiode for de offentlige myndigheder. Og det har vi det ikke så dårligt med, så derfor kan vi selvfølgelig støtte forslaget. Vi regner med, at det, der står i lovforslagets bemærkninger om økonomiske og administrative konsekvenser, selvfølgelig står til troende. Vi er meget tilfredse med, at man lægger op til, at de omkostninger, der er ved at etablere det samlede register, og de driftsudgifter, der er, dækkes af de besparelser, der er i andre myndigheders administrationsudgifter. Det er vi meget tilfredse med. Det vil vi selvfølgelig også holde fast i, at sådan må det være, så de samlede udgifter og det samlede antal offentligt ansatte ikke stiger som følge af det her.

Men det er en mere praktisk måde for virksomhederne at håndtere sagerne på. Og når regeringen endelig er kommet så langt, at man nu fremsætter forslag om initiativer, der kan let-

te virksomhedernes forhold, er det klart, at så står vi også i spidsen for at støtte sådan et lovforslag.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen.

Jeg har selvfølgelig også noteret mig de kritiske bemærkninger, der er kommet fra de folk, der arbejder med restance ude i kommunerne, og jeg synes, det er udmærket, at det nu bliver genstand for en diskussion i udvalget.

Men jeg vil godt understrege, at jeg mener ikke, at den kritik af det her for at være et meget bureaukratisk forslag, et meget centraliserende forslag, der har været ført frem, er rigtig. Og jeg mener ikke, det er muligt at imødekomme det, der er forslagens hovedformål, nemlig en aflastning af de mindre erhvervsdrivendes administrative arbejde på det her område, ved en fortsat decentral opkrævningsmodel.

Det er derfor, lovforslaget har det udseende, det har. Men vi lytter selvfølgelig også til de råd, der måtte komme fra folk, der arbejder med området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 12: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v. (Samfundstjeneste og forstærket indsats mod seksualforbrydelser m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 2/10 96).